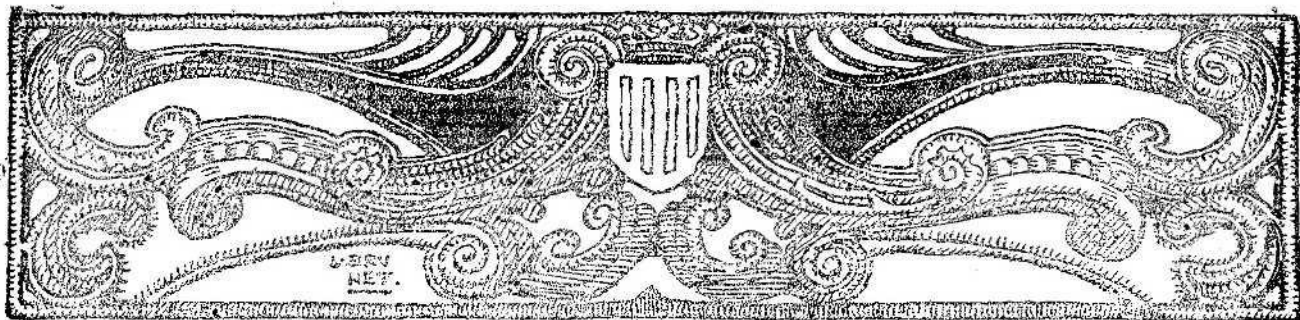

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA AUTONOMISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY I □ NUM. 24

16 DE SETEMBRE DE 1922

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . 2' - ptes. trimestre
A fora . . 2'50 »
PREU : 25 cènts.

Redacció i Administració
MAR, 5, PRAL. - VENDRELL
TELÈFON 808

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

EL CACIQUISME

QUAN a dintre Catalunya mateix sentim l'odiosa grapa del caciquisme, que oprimeix inquisitorial els nostres drets individuals i adhuc col·lectius de la manera mes brutal i despòtica, ens surt *El imparcial* d'aquell *Madriz* patrioter, que no repara amb la dignitat que pugui tindre un poble, entre *perros separatistes*, *pelagatos* i altres al·locucions asimilades, ens venen a dir que el moviment català, no té altra finalitat que establir el caciquisme a favor d'uns quants capicostos etc.

Un caciquisme tenint un govern propi, mal pesi a tots els goços Melitons i Salvadors, no ho trovem gaire comprensible!

El caciquisme te vida precisament, per l'apoi immoral que constantment li presta el govern central per les seves finalitats, burlant-se desvergonyidament de tot dret intangible, de tota justícia estatutària i de tota ciutadana sobeïanfa.

No son un nombre isolat de determinats ciutadans, les víctimes del caciquisme, ho son pobles sencers, comarques aplegades, províncies i fins inclús partits polítics, que tenen que portar una existència com aquell qui diu, clandestina, per seguir propagant les seves aspiracions ideològiques.

Els catalans som els qui mes podem comprovar que el caciquisme viu exclusivament del engranatge que va del Govern als Jefs civils i militars de totes les províncies i als alcaldes de molts pobles. El caciquisme obra obertament, descaradament extraient del Poder Central, tot l'entrelligat, amb que s'ens encadena.

No son fets els governadors per la voluntat del poble ni ho son els caps militars i civils, ni la majoria dels diputats, ni ho son tampoc tots els alcaldes; Perque el caciquisme quedi trestruit es precis destruir aquest engranatge, que quedarà trencat, el dia aquell que sortosament Catalunya es governi per si mateixa.

L'autonomia de les regions

EN 1898 firmava en Pi i Margall que l'idea federal seguia avençant. Qui no demana ja autonomia de les regions? deia, Catalans, aragonesos, valencians, bilbains, guipuscoans, es queixen de les trabes que l'Estat posa al seu desenrotllament i volen esser autonomes.

Aquest esperit d'autonomia que per naturalesa ja és innat en cada regió per modesta que sigui, ha vingut afirmantse en tot moment i en tota ocasió, en les regions d'Espanya, unes vegades d'una manera acovardida, altres plena d'ardidesa i de entusiasme, pero sempre amb una consciencia d'una justa clamació.

Apesar d'aixó Espanya no ha volgut escoltar mai aquestes aspiracions de les regions seves, i ha preferit tenir-les sotmeses i migrades sota un jou centralitzador, que no deixar-les en l'ufanor de les seves propies energies.

Aquest absolutisme, que amb la ruina espanyola preté arrastrar a les seves regions a una decadencia llastimosa, ha fet que algunes d'elles en primer terme Catalunya, es redreci per treures del damunt aquest estat morbós que la cangrena, per a seguir l'impuls de la transformació mundial amb la fortitut d'un poble que viu en plena vigoria.

Tant s'ha manifestat aquesta renaixença de la regió catalana i tan desastrosa ha sigut constantment l'ineptitut i l'inèrcia centralitzadora que ja no es una autonomia lo que pot satisfer les aspiracions de Catalunya, obertes a les més esclatants efectivitats. Quan era temps, quan encara l'Estat espanyol podia tindre l'autoritat d'una supremacia moral sobre les seves regions podia retenir-les amb la concessió d'una autonomia més o menys amplia, avui que algunes d'aquestes troven més admissible el seu propi esforç que no el del Estat que les reté opreses forçosament han de clamar, no ja per una autonomia tan mendicada sinó per una independència que fa preveure que sense la seva protecció colonitzadora, es regiran mes fermes, mes riques i mes sobiranes.

GÉNITUS

En Marcellí Domingo

COM si arribés a nosaltres una alenada alentadora que abrandés vivificanta la flama d'espiritual idealitat que sentim tots els homes de tendència esquerrana, avui arriben a nosaltres confortadores les vibrances, del verb càlid i apostòlic d'En Marcellí Domingo; l'home injuriat, l'home perseguit, l'home empresonat, una vegada més ha parlat al poble a Cava, prop de Tortosa, davant d'una multitud composta de milenars de persones, que l'han aplaudit amb fervorosa estima.

El discurs que ha pronunciat ha sigut la veritable palpitació de la realitat actual.

Per ell han passat com pàlides visions de sinistre aspecte, totes les injustícies; totes les decrepites incapacitats dels de dalt; l'indisciplina anárquica de les institucions burocràtiques, i el cansament i el fàstic de tots els esperits.

Seguint el rosari de les dolors somortes que va desgranant el país, feu sorgir el problema social que s'ha tractat de la manera que més estrall podia portat passant al problema del Marroc, que en el comensament tenia deu mil solucions possibles i que avui en té només que una: La del abandó.

«Què deu haver passat, diu, que fins el Comte de Romanones ha alegat ultimament que ni conduit per la guàrdia civil aniria ell de Comissari al Marroc?

Un home de la responsabilitat política del Comte no pot fer aquesta afirmació despullada de comentaris i sense actituds posteriors que responguin a ella. Perque ell pot dir que no va al Marroc ni portat per la guàrdia civil; però que té que pensar que, conduits o no per la guàrdia civil, van cinc milions de pessetes diàriament al Marroc i que conduits o no per la guàrdia civil, embarquen aquí diàriament per al Marroc centenars de minyons.

Les esquerres, acabá dient, han d'acceptar íntegrament les solucions obreres per a incorporar-les al seu ideari social i els obrers han d'interessar-se per els problemes polítics de les esquerres, que són problemes de llibertat i per el mateix camí marxar al mateix fi.»

Quina diferència d'aquest parlar al dels leaders estadistes i al dels caudillos aburguesats!

X.

L'atemptat personal

ENS hem avessat tant a veure dia per altre, estampat alló de «L'atemptat d'ahir» en la nostra premsa, que ja es pot dir que acollim aquestes rojes notícies amb la mateixa insensibilitat que llegim qualsevol nova de frivolitat mondana.

Ja no hi ha ni una fibra del nostre cor que es senti davant d'aquests espectacles horribles, ni cap esgarripança que'ns esborroni, ni apenes cap sentit que'ns despertí curiositat.

Per nosaltres la mort així descuidada, trobada darrera qualsevol cantonada d'una plaça, no té més importància que un incident momentani; un tret, un avalot, un home que cau, que s'el emporten i que s'esfuma tot darrera un comentari, mentre el moviment segueix igual, perpetuant-se aquell sarcasme del poeta *...un cadáver más que importa al mundo*.

Sols aquest seguit continu d'atemptats podia portar-nos aquest degenerament de la insensibilitat. Quan un acte es repeteix molt, es perd l'atenció i la reflexió de lo que és aquell acte, per esdevindre una rutina indiferent.

I és que de l'inconscient assassinat de l'Home, en devem haver perdut la valor moral, puix no sembla sinó que hagim oblidat i que la vida és més que un moment; que porta en sí una idèntica existència que la nostra, filla de mare, que ha vetllat per ella des de l'infantesa arrancant-la desesperada dels perills de la Mort, que no és aquesta mort fatídica; que com la nostra, viu curulla de sensacions i activitats; que té un llarc ahir ple de dolces recordances, i un esperançat demà sembrat d'ilusòries felicitats i que aquell moment, i àdhuc el motiu que l'hagi pogut provocar, en el qual violentment se li destrueix la vida, és un moment que hauria esdevingut insignificant o que segurament s'hauria perdut dintre l'oleatge del mar immens de la seva existència.

Els homes devem tenir més d'incompenetració activa que de maldat, qualsevol desgràcia o dolència que se'ns mostri viva davant nostre, desseguida pren entranya en el nostre ésser i ens sentim compassius i disposats fins a un sacrifici propi, regularment relatiu al sentiment que se'ns inspira. La vida anul·lada per un a-

temptat, és un fet massa instantani perquè pugui despertar la nostra compenetració amb una commoció vibrant. Necessitem temps per preveure, per témer i per traslladar el nostre cor fins aquell ser que perilla. L'esgarrifosa dissort de lo que significa la mort decretada a un condemnat d'antipàtica apariència, de repulsives costums, de criminals antecedents, al qui li presentim una fi aparatosament tràgica, arriba per medi d'una fàcil compenetració dintre l'esperit d'una multitud i prompte sent una commiseració indulgenta que fent-li oblidar les maldats de l'home clama perdó per una vida.

Si el que atempta contra una vida sapigués concentrar-se en la profunda meditació de lo que és una vida, no sols l'arma li cauria dels dits, sinó que de genolls cauria davant qui fos per mormolar perdó per aquell ultratge del pensament.

Lo trist és aquesta absència del nostre esperit, que ofegat per l'egoisme material d'una lluita inconsistent i passatgera que mou als homes que l'afronten, ens fa oblidar aquell alt sentit d'humanitat, que malgrat les nostres passions, les nostres ambicions despiatades i la diferència de classes, ens fa tots completament iguals.

Lo trist és aquesta manca de percepció clara de la valor dels nostres actes, que no ens deixa apreciar la grandiositat dels uns i la mesquinesa dels altres.

Per la dignificació de la inviolabilitat humana, hauriem d'acudir a totes les nostres potències, perquè la nostra indiferència no'ns fes complis d'uns actes tan denigrants que contemplem moltes voltes com espectadors insensibles i a voltes (per que no dir-ho?) amb una amagada i vergonyosa satisfacció partidista, sense dignar-nos a meditar lo que significa el no ésser, sense veure com aquell qui diu, que l'home que cau, no és una figura que passat un temps es redreçarà, sinó que desapareix de nosaltres, que mai més, eternament, mai més, tindrà memòria d'haver existit i que per cada hu, val més qualsevol petita satisfacció d'una hora de vida, que tots els moviments evolutius que no són altres coses que petits accidents que la vida empeny amb sa constant renovació, i que arribaran inevitablement a la seva fi tant si es fa violenta la nostra intervenció, com no.

FRANCESC ROSSETTI

De l'Ajuntament

SESSIO DEL 12 DE SETEMBRE

Amb la presidència del Alcalde accidental el senyor Josep Vidal i amb assistència dels regidors senyors Guivernau, Ivern, Sanabra, Pagés, Esvertit i Ferret s'obre la sessió llegint-se i aprovant-se l'acta de l'anterior.

Es passa al despatx oficial, llegint-se una instància de Lluís Calmet demanant per instal·lar un motor de 1 HP. en la casa n.º 27 del carrer de Sant Sebastià acordant-se com es de llei que dita petició es faci pública per edictes als afectes de reclamació. Es llegida una altra instància de Josep Garriga Bertrán, sol·licitant l'oportú permís per aixemplant una finestra en la casa de la seva propietat núm 8 del carrer del Duc de la Victoria, la que passa a la Comissió de Foment perquè dictamini.

Es aprovada una compte dels gastos de confecció del Registre Fiscal d'Edificis i Solars d'aquest terme, presentada per l'encarregat de dita confecció En Joan Montañes, d'import, 15,730 pessetes. No figurant en el pressupost ordinari consignació adequada per satisfer aquest compte, s'acorda que la Comissió d'Hisenda formalitzi, per sotmetre a l'aprobació del Consistori, el projecte d'un pressupost extraordinari.

El senyor Guivernau pregunta quina contesta ha donat la Comissió d'Hisenda respecta a la petició que te formulada la Junta del Centre Industrial referint-se a les pròperes fires; contestant-li la presidència i el senyor Ferret, sobre aquest assumpte, els tràmits interins, que s'han determinat, per poguer en la sessió propera, que se'n farà referència, pendre els acords que l'Ajuntament cregui més pertinents.

El mateix senyor Givernat com a president de la Comissió de Foment exposa al Consistori que l'espita que es té en projecte de construcció a Sant Savador, importará poc mes ho menys, unes 300 pessetes i que abans de emprendre cap determini, creu prudent assabentar-ne a la Comissió d'Hisenda per que emeti el seu dictamen.

I no havent-hi res mes a tractar es dona per terminada lla sessió.

ZADIG

Espectacles

CINE TIVOLI

Dimecres passat assistírem al debut en aquesta localitat de l'artista sense braços «La Asturianita».

Es verament sorprenent i interessant aquell suplir de les mans que l'infortunada artista fa amb els seus peus. Lo que creuria impossible la nostra imaginació, vé a ésser una cosa maravellosament natural per aquesta artista, que ens talla tela i escriu d'una manera acuradíssima, que toca l'acordeó, tira al blanc, pinta, menja i fa una infinitat d'exercicis amb els peus, que desperta la més punyenta admiració.

I diem punyenta perquè l'espectacle aporta en sí com una pregonia tristesa que arriba a l'ànima. Aquella artista, jove encara, no és com un malabarista que fa jocs d'equilibri i agilitat apresos amb la rialla als llavis i l'alegria al cor. Aquella artista ha sigut creada per una fatalitat que ha fet d'ella una víctima més de les que continuament immola, i les habilitats d'ella són filles de la més horrible necessitat i de la paciència més sublim, creades amb el dol al cor i segurament amb els ulls humitats per les llàgrimes més amargues.

Per assolir aquella perfecció nascuda de l'imperfecció i de l'impotència quin calvari íntim no deu haver passat aquella ànima també mutilada en totes les il·lusions i les esperances de la seva juvenesa...

Quan pensem aixó, no podem per més que rendir el nostre aplaudiment per aquelles habilitats i un somriure de germanor i de simpatia per les llargues sofrènces de tan malmesa joventut.

R.

Preguem als nostres corresponents del districte, ens enviïn les cròniques per tot el dimecres de cada setmana, del contrari ens veurem privats de publicar-les.

Reculls escollits

Estances

Si vivint el meu cor el secret conegués
de la vida, un cop mort sabria el del gran Déu;
si no coneixes res ara qué ets dintre teu,
quan surtis del teu dintre sabrás quelcom de
[més?

Rajant sang dolorosa deus viure, pobre cor!
Si cada jorn coneixes un dolorós torment,
i si la vida dura tant sols un curt moment,
que hi fas dintre el cos meu, que marxa vers
[la mort?

Si pagues amb el Cel nostra obediencia cega
• tes lleis; si castigues amb l'Infern el pecat
que tu has volgut un jorn; cerca bon Deu qui
[et crega
que en Kayyam te veu altre vivint l'Eternitat.

Quan nosaltres haurem partit sens deixar
[rastre,
el sol no canviarà perxó ses lleis ni regles:
ja visqué sens nosaltres mils i milions de se-
[gles,
puix no es per fer-nos llum que llú l'inflamant
[astre.

Mullá, no vull que preguis per mí. Deu fa son
[dó
sens que se li demani, i els vels del seu perdó
i sa misericordia, immensos com el mar
cobriran, sense veure'ls, els grans pecats d'
[Omar.

La terra es dividida pels deus i rel'ligions,
pels sacerdots, profetes, llibres i sagrats tex-
[tes;
l'impietat, l'islamisme i el pecat son pretextes
que els homes han trobat per lluitar com
[lleons.

Jo t'adorno, gran Deu, quan mon cavall galopa
sobre l'herba florida; jo t'adorno, oh Diví,
molt més que en oracions, en l'escuma del vi
que canta les lloances desbordant de la copa.

Bevem, amor, bevem: tot a l'oblit convida!
Jo, qu'he pensat en tot, en dos jorns de ma
[vida
ni mai he volgut creure ni jamai he pensat,
que sou: el que ha de vindre i aquell que ja
[ha passat.

No vulguis mai saber perque les coses son,
ni cansas el teu cor cercant el tot i el ré;
viu en dolça alegria, car Deu quan creá el
[món,
no et vá demanar pas que dessis ton parer.

A la vida m'han dut sens mon consentiment;
he obert els ulls amb estapefacció inmensa,
i partiré, després de reposá un moment,
sens sabé el fi de la vinguda i la portança.

No et queixis si l'anor et fa plorar; la joia
ve amb el mal de bracet. La pinta de la noia,
que besa cada jorn ses perfumades ques,
senti abans el dolor d'esser tallada en pues.

No trepitgis les flors, perquè eixes roses
i aquets blancs lotus que amb delicia culls,
qui sap si un dia foren les hermoses
ninetes d'uns ulls bells com els teus ulls.

Si un estrany t'aprecia, tracta com un parent
si un parent te traeix, tracta'l com un extrany:
si'l verí cura, pensa qu'es un verí... excel·lent,
i si l'antidot mata, llençal, perque es un dany

Un rossinyol ubriac d'amor per una rosa,
vejent-me trist un jorn, cantá com si digués,
Guaita la flor, somriu, la poncella es desclosa
i la vida que passa ja no es retroba més.

Si et fas anomenada en una vila
tot-hom te tractará de llibertí i malvat;
si vius en un recó una vida tranquila
te dirant que ets inútil per a l'humanitat.

Soc ubriac. idolatra, infidel! No hi fa res
lo que hem diuen els altres. Quisqu grupu
[de trés
te una opinió de mi i a mi m'importa poc
lo que pensen els altres, perque soc lo que soc

KAYYAM (Omar)

De «Estances»

Noves i comentaris

Preguem a tots els anunciants que'ns venen afavorint amb la distinció dels seus anuncis, que de no volguer continuar aquets el pròxim trimestre se serveixin indicar-ho abans del dia 22 del que som a la nostra Redacció; doncs del contrari considerarem com si reanudesin els que venim insertant.

Igualment preguem als nostres subscriptors que no hagin satisfet la subscripció pertanyent al trimestre finit, que en consideració al nostre ordre econòmic procurin satisfer-la quant abans millor.

Entre altres impresos s'ha rebut a la nostra Redacció «La Lluita» de Rubí. Gustosament deixem establert el canvi.

Segons les dades publicades per l'intervenció Civil de Guerra i Marina i del protectorat al Marroc, durant el mes de juny pujaren a 31,767, 701'11 pessetes els pagaments total fets per la Secció 13 del pressupost.

D'aquesta quantitat 31, 14 milions corresponen al ministeri de la Guerra.

En el trimestre d'abril a juliol el pagat fou 115'75 milions de pessetes, d'ells 113'66 per Guerra, contra 48'17 i 44'08, respectivament, en igual període de l'any anterior.

Aixó con a notícia... Ara el comentari el deixem a gust de cada hui.

La premsa de Vilafranca elogia efusivament al nostre Ajuntament per l'acord pres d'adherir-se als treballs a fer per a la constitució de la Mancomunitat del Penedès.

«Es amb joia, diu, que ho consignem. Per què l'acte té una capdal importància, Notem-la: és el Vendrell, la catalanesca vila del Baix Penedès, el primer municipi que s'adscriu a la futura Mancomunitat, el primer a confirmar aquesta unitat indestructible de la nostra Comarca, és, en fi, aquest Vendrell que la burocràtica espanyola col·loca a la *provincia de Tarragona* qui, per damunt la vall, d'un provincialisme miope, ens do-

na la mà, que ens duu l'aroma del vi novell de l'optimisme, i ens diu: Seguiu avant, nosaltres som amb vosaltres, malgrat tota divisió injusta som i serem tots uns.

Oh! Quanta de valor té aquesta adhesió noble, franca i sincera de la vila del Vendrell! Quan dig-na d'imitar és aquesta municipalitat, la primera a aportar el seu concurs!

Vendrell: servem aquest nom en els plecs més pregons de la nostra memòria.

Dijous d'aquesta setmana el Club de Sports d'aquesta vila celebrà una reunió en la Sala d'Espectacles del Centre Industrial per a tractar de diferents assumptes d'ordre general dintre la seva entitat.

Entre altres coses d'interès local va parlar-se de l'engrandiment del Camp d'Esports i de la possibilitat de venir un entrenador probablement En Baró, de fut-bol per a posar els equips a la millor altura possible.

La reunió es veje extraordinàriament concorreguda.

Ha retornat a nostra vila procedent d'Àfrica on servia al regiment de Luchana, el fill del industrial ebanista Benvingut Armengol, Antoni Armengol Trillas. Igualment estigueren de retorn la setmana passada (encara que sols amb dos mesos de llicència) els soldats també d'Àfrica En Josep Vidal Jané i En Ramon Mercadé.

A tots la mes sincera benvinguda.

Per a tractar de les festes de les properes Fires i altres afers que en molt poden afectar al millorament comercial i general de la vila el dimars passat els socis del Centre Industrial varen celebrar junta general en el seu estatge.

Dita reunió es veje molt concorreguda prenent-se diversos acords tots encaminats a finalitats d'apreciable importància, dignes de tot elogi.

A primers del mes vinent sortirà a llum el primer nombre de la revista agrària «La Terra». Dita revista cuidarà únicament del problema agrari, notícies agràries, mercats nacionals i estrangers, maquinària, Sindicats, etc. Col·laboraran en

ella, diverses personalitats de totes les tendències, i sens matis polític, entre elles Ossorio i Gallardo, Salvador Seguí, Filibert Villalobos, Lluís Companys, Lluís Figuerola, Lluís de Zulueta Samblancat, Alomar i altres rellevants escriptors. Entre els col·laboradors figuraran igualment els mes significats rabassaires de Catalunya com son, Riera, Martrat, Raventos, Ricart, Bonastre, Boil, Gener, Brosa i altres.

■

Durant la setmana no fem mes que llegir en les notícies de la premsa titolars per l'estil d'aquestes: Tropes a Melilla—Embarcament de tropes—Sortida de tropes—L'embarcament d'avui—Embarcament a Melilla etc. i a continuació unes notes d'aquesta naturalesa:

«...Per a embarcar avui amb destinació a Melilla en el vapor «Navarra», arribaran de Lleyda, a les 11'26. en un tren militar, els contingents dels regiments d'infanteria de Navarra i La Albuera.

Et d'Àsia arribarà de Girona, en un altre tren militar, a les 12'20.

El del regiment de caçadors de Treviño, que han de sortir amb els d'infanteria de Vergara i Alcántara, quart de sapadors-minadors i quarta comandància de tropes de Sanitat Militar, arribarà a aquesta capital en el tren omnibus de la 1'05. Aquestes forces s'embarcaran en el vapor «Poeta Arolas».

Els esmentats vapors es trobaran amarrats de costat a l'extrem SE. del moll de Barcelona, davant l'estació marítima, on les forces expedicionàries hauran d'estar formades a les tres de la tarda per a embarcarse seguidament.

L'actés de les tropes de la guarnició i del públic que vagin a acomiadar els expedicionaris al recinte tancat del moll d'embarcament, estarà prohibit fins a tant que els contingents no es trobin a bord o fins que es disposi, si es creu que l'agombolació de gent no haurà de destorbar l'embarcament, el qual serà dirigit pel comandant d'Estat Major, don Juli Guerra.

Durant l'embarcament, les músiques dels regiments d'infanteria de Vergara i Alcántara tocaran algunes peces.

«La marxa de Cadiz» i endavant que per ara continua... *sin novedad en todo el territorio*,

■

REGISTRE CIVIL

Del dia 7 al 14 de Setembre

NAIXEMENTS : N. Fontana Recasens, Sant Sebastià. 16 bis; Joan Abargues Rius, Cristina Baixa, 83.

DEFUNCIONS : Cap.

MATRIMONIS : Cap.

Bisbal del Penadés

Aquesta setmana han començat en nostre vila els treballs per l'arreglament de la cullita del vi.

En general pot dir-se qu'els pagessos no estan pás ben satisfets dels resultats que en dita cullita ofereix, doncs, diuen, que serà bastant «petita».

En quan a calitat s'obté una molt bona graduació.

—L'Ajuntament ha imposat el rigorós compliment de l'obligació de construir «acera» i conduir les aigües de la teulada al carrer per mitjà de tuberia, a tots aquells propietaris que tinguin que realitzar alguna obra de reforma a la façana de la casa.

—Fa alguns dies que l'Ajuntament ha otorgat escriptura de venda dels edificis qu'eren de propietat municipal, situats al carrer de Fortuny n.º 31 i de Prat de la Riba n.º 14, a favor de Na Josepa Nin i d'En Ramón Miró Solé, respectivament.

El darrer d'aquets dos edificis es el que actualment serveix d'Escoles d'aquesta vila.

—En aquesta, com avui succeeix ja en totes les grans i petites poblacions de Catalunya, està prenent gran increment l'afició al esport del de fut-bol. Per aixó quasi totes les festes es veu animadíssim el nou camp de l'Unió Bisbalenca, on hi tenen lloc disputadíssims partits amb equips comarcals.

S'ens diu qu'es propòsit dels caps devaners de la Secció d'Sports, donar-nos a conèixer lo que son els partits forts, per lo qual s'estan gestionant alguns partits entre equips de gran loc.

El Corresponsal,
JOAN PASCUAL

Rocafort de Queralt

El primer d'aquest mes va pendre possessió de l'Escola de nois i començar les tasques del curs, el senyor Mestre nou, En Pius Aubá.

Des d'aquí el saludem a l'ensem que li desitjem que'ls seus fruits acadèmics siguin coronats d'èxits.

—Formen la colònia estiuenca d'aquest poble les famílies Massana, Ballester, vídua Bonet, Llobera, Duran, Tomás, etc. Desitjem els sigui agradosa llur estada entre nosaltres.

—Des de fa uns dies que a les nits al teatre del Centre hi actúa una petita companyia, representant obres quasi totes en nostra parla. Treballen de bona voluntat, anant-hi força gent.
El Corresponsal

Correspondència

B. Ll. Pla de Cabra. El suposem enterat de la nostra carta del passat i esperem contesta.—B. P. Barcelona. No en parlem mes i deixem-ho correr, encara que versos aixís no en *corren...* desde que han desaparegut aquells típics ventalls de cartró de ventà mosques.—J. B. Vilafranca, Ho tindrem present.—J. C. Santa Coloma. Aixó qu'ens demaneu es impossible. La revista nostra disposa de poc espai per poder publicar setmanalment la plana literaria i Reculls escullits.—F. M. i A. T. Ja us escriurem, encara que ens raca molt desde que sabem que per cada carta hem de desembocar un ral. Hi han *disposicions* que estem *disposats* a sustreurens en tan com puguem.

IMPRENTA CLARET. — GUIMERA, 18. — VILAFRANCA
TELÉFON 1073

Grand vin

Mousseux

DEMI

SEC

CARTE D'OR

Duc del Etoile

REIM

Grand vin

Mousseux

DEMI

DOUX

CARTE BLANCHE

GINÉ

SARREAL

BADIA

PILOTES PER A FUTBOL

DES DE 16 PESSETES

LAMPISTERIA

: Salmerón, 24 :

Vendrell

Fabricació de farines per cilindres

Especialitat en farines blanques per a la fabricació de paste alimentícies.

Fabricació de ciments ràpids

Per procediments moderns, moli de boles. Classe molt especial per humitats.

Florenci Mateu

Teléfono 62

SARREAL

'EPILEPSIA,

mal de Sant Pau

i tots els accidents nerviosos es curen radicalment amb el

Neurovital

J. Vinyeta i Urgell

FARMACIA

SARREAL

Col·legi de Catalunya

dirigit per ANTONI MARTORELL I VIDRES, Mestre i Batxiller

Ensenyança primària, Batxillerat i Magisteri. Especialitat en l'ensenyança del Francès. Mecanografia. Baix mètodes formes i procediments de la Pedagogia moderna. Abundància de material científic i professorat especialitzat.

Queda oberta la matrícula per les classes de primera i segona ensenyança. Les classes de veïlla començaran el primer d'octubre.

Serà costum de la casa acceptar sols 25 alumnes en la classe de curs preparatori i 25 en el curs superior. Per més detalls dirigir-se a son director

CARRERO, 8

VENDRELL